

svoje nepremakljive zvestobe do deželne oblasti tako srečni, da so se presviti Cesar Ferdinand iz med nepokojnega Dunaja med nje podali, — so se 1. dan veliciga travna tega leta v Inšpruku katoliško-vstavno družbo (katholisch-constitutionell) naredili, ktere namen je na Tiroljskim in v Vorarlbergu pravice katoliške cerkve varovati. — Prednik te hvale vredne družbe je grof Frane Alberti, tehant in mestni fajmošter, Amberg njegov namestnik. — Odborniki te družbe so učeniki: Dr. Flir, Dr. Kerer, Dr. Jaeger, vitez Mitis, Dr. Haslwanger in svetovavci vikši sodnije (Appellationsräthe) Neupauer in Gopan. —

Oni, ki so že v Frankfort več učenih mašnikov za svoje izvoljene poslali, bojo gotovo tudi za Dunaj sosebno v katoliški véri goreče možé izvolili. — Enaki zbor, kakor bo na Dunaji, je za Pruske države tudi v Berlinu, in katoljčani prelepih dežel ob Rajnu, ki zavolj svoje vnéme za katoliško véro že zdavnej slové, so polovico volitljev (Wahlmänner) katoliške fajmoštre zbrali, in mesto Keln je svojiga verliga veliciga škofa, Janeza Geiselnja za svojiga poslanca pri Berolinskim zboru izvolilo. —

Torej Slovenci! posnemajte te izglede svojih vernih bratov na Tiroljskim in ob Rajnu, in skerbite de bojo vaši poslanci za Dunajski zbor goreči katošljki kristjani in med tem tudi kak vredin mašnik. —ž—

Deržavni zbor na Dunaji se bliža!

Pod tem nadpisam so dali v Ljubljanskih nemških Novicah naš verli domorodec Dr. Krobath lepe opomine, kako se ima pri volitvi volivcov in poslancev za Dunajski zbor ravhati, de bo práv, to je, de se bojo taki možé izvolili, ki se bojo za pravično reč možko potegovali, ki bojo za prid ljudstva goreče govorili, ki poznajo potrebe svoje domovine, ki pa tudi vedó za tó, kar je nekde bilo, in za vse postave, ki so dozdej veljale; zakaj le taki možaki zamorejo dobre svete dajati, po kterih bomo prihodnje postave dobili. To ni kaka kaj bodi reč!

Gospod Dr. Krobath svetjejo tedej, prosijo in priporočujejo v imenovanim lepim sestavku, de naj že prvi volivci svojo vest dobro izprašajo, ktere možé bojo za volivce poslancev izvolili, kér je na téh vse ležeče, kakošnje poslance bomo na Dunaj poslali.

Naj tedej že prvi volivci zvesto na to gledajo, de bojo take volivce poslancev izvolili, ki so pošteni v celi soseski, pa tudi če je moč, še krog in krog dobro obrajtani možé, ki so lepiga zadržanja, mirni in umni, svojim duhovnim in deželskim gosposkam pokorni, za svojo deželo dobro misleči možé.

Poslanci morajo pa še več tacih dobrih lastnost imeti; zraven nepremakljive poštenosti in goreče ljubezni do domovine morajo veliko vednosti imeti in pa tudi gladek jezik, de kar vedó in za dobro spoznajo, tudi brez strahú in brez spodtike velikimu zboru dopovedati morejo.

Toliko iz gosp. Dr. Krobathoviga spiska. Temu še pristavimo, de se je v Ljubljani veliko domorodcev zbralo, ki so se posvetovali, kteri rojeni Krajenci bi bili za krajnsko deželo za poslance posebno priporočiti, brez de bi s tem priporočilam hotli rêci, de bi ne bilo še več družih mož na Krajnskim, ki bi bili tudi dobri. Nej se tedej prevdario naslednji nasvetovani možé, ali so volivcam po volji:

Njih ekscelencija, Ljubljanski knez in škof Anton Alojz Wolf, gosp. Franc Avsec, c. k. svetovavec apelacije v Celovcu, gosp. Vicenci Šrott, apelacijski predsednik, zde na Dunaji, gosp. Dr. Ovjač v Ljubljani, gosp. Dr. Kavčič v Ljubljani, gosp. Dr. Krobath v Ljubljani, gosp. Dr. Bleiweis v Ljubljani, gosp. Matija

Vertove, fajmošter v Š. Vidu nad Ipavo, gosp. Mih. Ambrož, komisár v Smeledniku, gosp. Ignac Mužan, posestnik na Rečici, gosp. Matevž Dolšein, posestnik in poštar v Logatcu, gosp. Dr. Orel v Ljubljani, žlahtni gosp. Jožef Šeuchenstuel, c. k. svetovavec mestne in deželne sodnije, grof Gustav Aversperg, vlastnik Mokriške grajšine i. t. d., gosp. grof Rihart Blagaj v Ljubljani, gosp. Jernej Arko, fajmošter v Vodica, gosp. Lambert Lukman, kupec v Ljubljani, gosp. Eranc Galle, grajšak v Ljubljani, gosp. Dr. Ulepič v Ljubljani, gosp. Dr. M. Dolenc, pravdosrednik zde na Dunaji, gosp. Dr. Jožef Skedel, profesorja namestnik na Dunaji, gosp. Dr. Viktor Hradecki v Ljubljani, gosp. prof. Martinak v Ljubljani. — Tem pridene vredništvo še gosp. Janeza Veséla, kameralniga svetovavca v Terstu, gosp. Dr. J. Matija Sporerja, svetovavca deželniga poglavarstva v Ljubljani, gosp. Fid. Terpinec, grajšaka v Ljubljani, gosp. Korlna Raaba, c. k. tajnika deželniga poglavarstva v Ljubljani, in gosp. Janeza Cerarja, uradnika velike colnije v Terstu.

Iz Mirne na prošnjo več kmetov.

Ljube Novice! Práv priserčno nas razveselite, kolikokrat vas iz pošte dobimo, pa naša ljubezen proti vam se le še bolj in bolj vnema, kér pred nekaj časom ste le po ene Mirno obiskovale, zde vas prejemo petere. Ali pa tudi véste, zakaj vas tolikanj ljubimo? Pervi zato, kér nam veliko potrebnih nauk, ki kmetijstvo zadevajo, práv lepo in po domače daste. Drugič nam vseskozi kakih lepih novic prinesete, ki smo jih práv željni, posebno radi beremo od Laškiga kaj. Pa tudi zato ste nam drage, kér nam ne le zastran kmetijstva, temuč tudi v družih rêčéh, ki so jih le učeni gospodje presoditi v stanu, lepe svete dajete. Taka nam se je uni dan pri prvi volitvi za Frankfort v Mirni godila; kar nas je bilo Mirniških farmanov, nismo hotli kratko nič voliti. Gospod volitni komisár Raab so na placu pri mizi stojé nas nagovorili, de bi volili, pa naši so njim enoglasno odgovorili, de nočejo; potem so nekaj počakali in zopet povpraševali in zopet čakali tako dolgo, de smo bili vsi nevoljni. Pa kér niso hotli še zmiram gosp. komisár odstopiti in svojih protokolov pobrati, nam pa se je na delo mudilo, smo začeli práv glasno godernjati zoper gosp. komisarja rekoč: „Sej smo jim povedali, de nočemo za Frankfort voliti, mi bomo postave na Dunaji prejeli, naj le svoje rêci poberó in strani gredó. Se vé, de smo se v miru razšli, potem ko so gospod komisár svoje protokole pobrali in proč šli. Práv veseli smo, de nismo volili, kér slišimo de nas Nemci nič kaj ne obrajtajo. Pa kakor pri nas, tako tudi po drugod niso hotli voliti *), večidel so pa še le potlej, kadar se je velika truma ljudstva razšla, kakiga izvolili. Taka je tudi pri volitvi poslanca bila; ravno komaj so ga skovali bili, pa s tako mešetarijo, kakor postavim pri práv težkim volovskim baratani.

Pa mi vam nismo mislili od volitve tolikanj povedati — naj vam tedaj le še četerti vzrok svoje ljubezni do vas, predrage Novice! oznamimo, in ta je, kér so vaši sestavki skoz in skoz s pobožnim duham prepreženi in nam naše s. vére ne kazijo. Nam so uno nedeljo gosp. kaplan nekaj od s. očeta papeža na prižnici v misel vzeli; kako zaničljivo nekteri nemški časopisi od našiga ljubiga cerkveniga poglavarja govorijo, kako se menijo na Dunaji od volitve noviga nemškiga papeža, kako Jih tudi med nami eni posebno v gosposkih suknjah preklinajo i. t. d.“ Oj, kako so nas te besede sklele! Eni zmed nas so jeli le v tla gledati, kér so se jim solze vtrinjale po licih; drugi so se deržali, kakor človek, ki

*) Pri sv. Križu polek Turna, na Dulah, v Škocjanu i. t. d. i. t. d. nikodar niso volili. Pisatelj.